

[Pürschel.]

med at forhandle i England? For det kan jo ikke være, fordi de er dygtigere deroppe. Vi ved jo allesammen, at der er intet Land, der har en saadan Udenrigsminister som Danmark. Vi faar jo at vide hver Dag, at det er saa lykkeligt, at hver Gang Danmark er i en kritisk Situation, er der en radikal Udenrigsminister, som er ganske enestaaende. Det er et mærkeligt Tilfælde, men saadan er det. Og det kan altsaa ikke være, fordi de andre er dygtigere her. Tværtimod, de er mindre dygtige, og dog mener de andre, at de kan klare sig uden det, der er et Minimum for denne Regering. Her er igen — det gør jeg den højtærede Justitsminister opmærksom paa — et Punkt, som jeg ikke forstaar; saa hvis den højtærede Minister vil til at skrive en Bog, saa er her et Emne.

Mit Partisærede Formand har heri Tinget fremdraget et Citat af „Times“, som ogsaa har interesseret mig i høj Grad. Jeg skal ikke gentage det, det har sikkert bidt sig fast i alles Erindring. Det er et Udtryk for en Forventning om, at Danmark vil lægge praktisk talt hele sit Indkøb i England. Nu spørger jeg: Er det klogt af Danmark at møde et Land som England og vække saadanne Forventninger? Er vi i Stand til at opfylde dem? Ja, vi hørte i Gaar det ærede Medlem Hr. Schmidt tale. Er vi i Stand til at opfylde dette, hvis vi skal forhandle til anden Side? Og hvis vi ikke er i Stand til det, hvad bliver saa Virkningen deraf? Nu bringer et af Regeringsbladene i Dag paa Forsiden en Meddelelse om de engelske Krav: hele Forbruget af Kul og Staal, en Række af Toldnedsættelser, baade paa Halvfabrikata og paa færdige Varer, paa Varer, som vi fremstiller her i Landet. Det store England, der har fundet det nødvendigt gennem Toldforhøjelser at beskytte sine egne Arbejdere, stiller til os Kravet om, at vi, der kæmper med lige saa store Vanskeligheder beskæftigelsesmæssigt, skal nedsætte de beskedne Toldsatser, vi har, nedsætte dem og øge Arbejdsløsheden her i Landet. Er vi i Stand til at opfylde saadanne Krav? Jeg svarer for mit Vedkommende et ubetinget og klart og øjeblikkeligt Nej, og jeg gør opmærksom paa, hvor meget bedre Danmark vilde have ligget i denne Situation, hvis man havde fulgt det Raad, vi fra konservativ Side atter og atter har givet, og i Tide skabt et Forhandlingsinstrument, der virkelig var et Forhandlingsinstrument og ikke en Ordning som den, man nu møder med derovre, og som er af den Art, at den engelske Regering til enhver Tid kan

trykke paa denne Ordning og derigennem faa den danske Regering til at handle, og hvis man i Tide havde gjort sig klart Rækkevidden af den Mestbegunstigelsesklausul, der nu giver dette Krav en ganske anden, og meget mere skæbnesvanger Virkning, end det vilde have, hvis det kun drejede sig om en Nedsættelse overfor England. Denne Mestbegunstigelsesklausul har den højtærede Udenrigsminister forsvaret fra denne Talerstol for et Aars Tid siden eller halvandet med, at det var en Lykke for Danmark at ligge paa Linie med England. Ja, det var en rar Liggen paa Linie, der kom ud af det. For dem, der havde haabet, at denne Valuta-centralordning skulde afværge Kravene fra engelsk Side om Toldnedsættelser, maa denne Efterretning være en grusom Skuffelse. Det er det første Nederlag, og det bliver ikke det sidste.

Jeg tror, at den Politik, som Regeringen her er slaaet ind paa, i Virkeligheden kan dækkes af det Udtryk, som „Politiken“ bragte den første Dag, da England havde forladt Guldets Danmark som Englands Bivogn, og jeg tror, at denne Politik baade er egnet til i den Situation, hvori vi nu er, at stille os ugunstigere, end vi ellers vilde have været stillet, og ogsaa er egnet til paa en ulykkelig Maade at paavirke Danmarks hele Stilling i Fremtiden. Og derfor beklager jeg saa dybt, som jeg kan gøre det, at Regeringen her, med alle de Midler, der har staaet til dens Raadighed, har gennemtvunget en Ordning, som efter min Mening er et skæbnesvangert Fejlgreb.

Levinson: Jeg vil gerne udtale min Glæde over den højtærede Statsministers Bebudelse af nye Planer med Hensyn til Ejendomsskatterne, i Traad med Forslaget til Rentelettelse for Statshusmændene, saaledes at Ydelserne gøres lidt mere bevægelige efter Konjunkturer og Produktpriiser. En saadan Omlægning af Ejendomsskatterne i Overensstemmelse med den gamle Hartkornsskats Princip, men under mere moderne Former, afpasset efter Landbrugets nuværende Produktionsforhold og retfærdigt paalignet, vil efter min Opfattelse være en betydelig Reform, til Gavn for det arbejdende Landbrug og til Fortræd kun for Spekulationen i Jord.

Paa samme Maade vil jeg ogsaa udtale min specielle Glæde over den af den højtærede Landbrugsminister gennemførte Lov om Tilskud og Laan til Grundforbedringsarbejder. Vil Landmændene anvende denne Lov paa rette Maade, saa vil den samtidig kunne tjene til Forøgelse af Landbrugets